

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ecclesiae Ac Doctrinae Lutheranæ Veritas, Ab
impugnationibus Novissimorum Papistarum, Præcipuè
Jodoci Keddii, Nec non Viti Erbermanni, Vindicata**

Nifanius, Christian

Bilfeldiæ, 1673

§. 36.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35616

vivam in Christum Jesum, æternum Dei Filium, omnium gentium desiderium, quò per eum justificemur & salvemur: quæ efficit, ut vitam æternam jam habere dicamur, non quidem manifestam, sed absconditam Gal. III. 4. non in re, sed in spe, Rom. VIII. 24. quæ tamen spes ita certissima, & in Fidem Jesu Christi fundata est, ut eodem modo non requirat opera ad illam reipsa consequendam, Rom. IX. 30. 32. Gal. III. 2. II. 14. *Qui habet Filium, jam habet vitam* 1. Joh. V. 12. Omnis credens, vel Fide apprehendens habet Filium. *Qui credunt jam transferunt è morte in vitam* Joh. V. 24. VI. 54. non solum credunt transitum esse possibilem, aut hoc medio faciendum. Qui credunt sunt Filii Dei per fidem Gal. III. 26. Rom. VIII. 14. per Fidem sunt Filii, credunt se esse, non solum esse posse filios: idque Apostoli de Christianis promiscuè testantur, nulli specialis revelationis facta mentione.

§. 36.

Ad instantiam meam, vel potius minoris probationem: generale suum includit speciale: sed promissio est generalis.

E.

E. includit suum speciale : Respondet Volusius hoc modo : *Concedo totum. Non tamen probatur subsumtum Ergo (Ego Nifanius credo) est illud singulare. Est enim propositio Categorica, quam hac hypothetica nec includit, nec ponit. Male etiam absoluta propositio ordinata opponitur. Opponitur enim non nisi conditionata. Propositioni absolutæ propriè opponitur propositio respectiva. In Logicis propositio ex forma est affirmans & negans. Utraque absoluta & respectiva. Illa, quæ citra respectum enuntiat : ut omnis homo est animal : Hæc, quæ cum respectu materiali, ut omnis credens usque in finem vite, salvabitur. Nullus finaliter incredulus salvatur. Deinde si D. Volusius concedit totum, non opus est probatione. Probavi tamen subsumptum, Ego Nifanius credo, quod singularis hæc comprehendatur sub priori universali ; illamque singularem applicationem deduxi, tum ex Scriptura Sanctæ promissione generali, quod omnis in eum credens non sit periturus, sed vitam æternam habiturus : Tum ex examine & exploratione cordis mei. Vos ipsos tentate, inquit Paulus 2. Cor. XIII. 5. an sitis in fide, vos ipsos probate vel explorate, an cognoscitis vos ipsos? videlicet,*

cct,

cet, *Iesum Christum esse in vobis*. Quibus verbis
Donatio ab Apostolo mandatur, qua Fides,
 sunt verba *D. Danhavveri* in hodos. phan.
 ix. tanquã scripturæ Finis agnoscitur i. Joh.
 V. 13. & ex Fide Thesaurus remissionis pec-
 catorum Act. X. 43. quod est testimonium
 internum in ipso homine i. Joh. V. 10. con-
 stans his syllogismis: *Omni cui remissa sunt pec-
 cata, est justus & beatus: Mibi sunt remissa pecca-
 ta. E sum justus & beatus*. Utraq; præmissa est
 Scripturæ, major Apostoli Pauli Rom. iv.
 7. 8. minor Domini mecum loquentis per
 Prophetã Esaiã cap. XLIII. 25. non frigide ac
 impœnitenter legendum: *Ego deleo iniquita-
 tis tuas*: Rursus, *omnis credens habet sibi remissa
 peccata: Ego credo*; sic enim licet dicere cum
 cœcis Matth. ix. 28. Patre Lunatici Marc. ix
 24. Discipulis Christi Joh. vi. 69. Eunuchò
 Act. viii. 37. Fides *ut quod*, in majori expressè
 habetur Act. X. 43. Fides, *ut quæ*, habetur in
 in eadem virtualiter: formaliter autem, pri-
 mum sensu interno, de quo Augustinus lib.
 xiii. de Trinit. cap. i. *Suam quisq; fidem in se
 ipso videt eamq; tenet certissima scientia*: Sensu
 autem non humano, sed Divinitus excitato:
 Quomodo enim sensus merè humanus, Fi-
 dem faciat rei supernaturalis, *cujus ne qui-*
 dem

dem cognitionem habemus? sequitur hinc conclusio non nisi divina. Deinde *effective* in fidei fructibus generosis, qui fallere alios fructificantem autem nequeunt; e quorū sensu ad præsentiam recte, non item à non sensu ad absentiam ob possibilem spiritualem *λειποδυμιαν* colligere licet. Talia fidei *effecta* sunt propositu studiumq; serium fugiendi peccata contra conscientiam, lucta Fidei &c. Aliorum quidem nobis corda non patent, patet autem cor nostrum. Quo respicit Apostolus 2. Cor. XIII. 5. Hinc conclusio infertur ex generalium promissionum singulari applicatione per Fidem, ut fit partim in *absolutione* 2. Sam. XII. 13. *Dominus abstulit peccatum tuum.* Matth. IX. 2. *Confide fili, remissa sunt tibi peccata tua.* Luc. VII. ult. *Fides tua te salvam fecit: partim in propria applicatione.* Sic David; *Tu Deus meus misericordia mea* Psalm. LIX. 18. *Benedic anima mea Domino, qui dimittit tibi omnes iniquitates tuas, qui coronat te in misericordia.* Sic Paulus in individuo ait, se vivere propter Christum: *In fide vivo Filii Dei, qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me. Non abjicio gratiam Dei.* Negat D. Volusius inde sequi, omnes promiscue fideles scivisse certitudine fidei: aliquos, ut Davidem Psal. cxv. 1. Apostolum Joh.

Joh.

Joh. VI. 69. Paulum Gal. II. 16. concedit. Sed quid hoc, inquit, ad Nifanium, qui nec Apostolus, neq; ullo modo est in scriptura nominatus expressus. Sic illud Davidicum, pergit, credidi propter quod locutus sum, immediatè à Sp. S. proveniebat. D. Nifanii autem, credo in Filiū Dei, ipso teste, est ex examine cordis sui in quo aliquid humani participat. Nondum constat fideles enumeratos fidei certitudinem ex speciali revelatione habuisse. Ex generali promissione, quam sibi ipsi applicuerunt, concluderunt ad se specialem Dei misericordiam pertinere, seque remissionem peccatorum consecutos esse. Atque eum in finem nobis in scriptura sunt propositi, ut & nos eos imitemur, & similiter credentes, similiter de speciali illa Dei misericordia certi simus. Quaecunque enim scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt Rom. XV. 4 Paulus sibi misericordiam contigisse scribit $\omega\epsilon\delta\epsilon\iota\ \iota\ \pi\omega\sigma\iota\ \tau\omega\upsilon\ \mu\epsilon\lambda\lambda\acute{o}\nu\tau\omega\upsilon\ \pi\iota\sigma\acute{\epsilon}\upsilon\epsilon\iota\upsilon$ 1. Tim. I. 16. Vult. nos imitatores esse eorum, qui Fide & Patientia heredarunt promissiones, Ebr. VI. 12. Ut paralytico & mulieri peccatrici dictum: remissa tibi sunt peccata tua: ita cuius verè poenitenti in Evangelio dicitur; confide, remissa tibi sunt peccata tua, quod & Spiritus S. in cordibus piorum suo testimonio confirmat.

nem in specie nominet : Ita Evangelium omnibus in Christum credentibus annunciat peccatorum remissionem, quamvis itidem in specie neminem nominet. Apponimus nonnulla SS. Patrum effata. *Cyprianus Serm. iv. de mortal. Si tibi vir justus & gravis & laudabilis aliquid polliceretur, haberes utiq; pollicenti Fidem, nec te falli ac decipi ab eo crederes, quem stare in sermonibus atq; actibus suis scires. Nunc Deus tecum loquitur, & tu mente incredula perfidus fluctuas? Deus tibi de hoc mundo recedenti immortalitatem pollicetur atq; eternitatem; Et tu dubitas? Hoc est, Deum omnino non nosse; Hoc est, Christum credentium Magistrum peccato incredulitatis offendere; Hoc est, in Ecclesia constitutam Fidem in domo fidei non habere.* Augustinus super dictum i. Joh. III. 14. tract. V. pag. 221. in epist. Joh. Tom. IX. edit. Colon. *Quid scimus? Quia transivimus de morte ad vitam: Unde scitis? quia diligimus Fratres: Nemo interroget hominem, redeat unusquisq; ad cor suum, sibi ibi invenerit caritatem Fraternalam; securus sit, quia transit a morte ad vitam.* Tomo eodem in meditat. cap. XIV. pag. 299. *Omnis spes & totius fiducia cretudo mihi est in pretioso sanguine Christi, qui effusus est propter nos & nostram salutem: in ipso respiro, & in ipso confisus ad Te venire desidero.* Idem Serm. VII. de verbis Domini pag. 11. Tom.

Tom. X. Interrogo nunc, credisne o peccator Christo? Dicis, credo. Quid credis? Gratis universa peccata tibi per ipsum posse remitti: Habes quod credidisti. Bernhardus serm. LXI. in Cantic. Revera ubi tuta firmaq; securitas, nisi in vulneribus Salvatoris? tanto illis securior habito, quanto ille potentior est ad salvandum. Fremit mundus, premit corpus, Diabolus insidiatur: non cado. Fundatus enim sum supra petram firmam: Peccavi peccatum grande, turbatur conscientia, sed non perturbabitur, quia vulnerum Domini recordabor: Nempe vulneratus est propter iniquitates. Quid tam ad mortem, quod non morte Christi salvetur? Huc spectat Veterum precatiuncula: Domine qui Petrum in atrio respexisti, & Mariam Magdalenam in convivio haud contempsisti, quin & Latronem in cruce suscepisti, mihi quoq; spem fecisti.

§. 37.

Sed ut ad Erbermannum revertamur, satis opinamur ostendimus doctrinam nostram de Justificatione per Fidem in Christum, sine operibus semper in Ecclesia viguisse. Videat jam Vitus quo veritatis colore scripserit, articulum hunc esse proprium Lutheri Sensum XV seculis ignotum. Articulus hic fundamentalis per Lutherum non coepit,